

1.3. Rok 1950: skutečný zrod létajících talířů

1.3.3. Senzace Georga Kleina

26. dubna 1953 se v německém týdeníku *Welt am Sonntag* objevil článek „*Erste 'Flugscheibe' flog 1945 in Prag*“ («První „létající disk“ vzlétl v roce 1945 v Praze“). Jistý Georg Klein, bývalý inženýr ministerstva zbrojního průmyslu Alberta Speera, prohlásil, že 14. února 1945 sám pozoroval nad Prahou zkoušky pilotovaného Schrieverova stroje:

„Zní to fantasticky, ale díky své aerodynamice mohou podobné stroje vyvinout rychlost do 4000 km/h. Neobyčejné rychlosti si vyžádaly speciální slitiny, protože obyčejné letecké materiály nevydržely ohřev a tavily se. Taková slitina byla vytvořena. Start v Praze ověřil výsledky inženýrské a výzkumné činnosti, zahájené v roce 1941, jež si vyžádala milióny marek. Na konci roku 1944 byly hotovy 3 různé konstrukce.“

Obr.1 Článek z 26. dubna 1953 v německém týdeníku *Welt am Sonntag*

Mimochodem – už tato historie je v rozporu s vyprávěním Schrievera. Navíc, podle meteorologických záznamů 8. vzdušné armády USA, 14. 2.1945 bylo oblačno s deštěm,

sněhem, a velmi špatnou dohledností. Těžko by se takový den mohly provádět zkoušky nového prototypu letadla.

A tak se tato legenda stala velmi populární, i když bývalí vysocí činitelé Třetí říše nepotvrdili nic z toho, o čem vyprávěli Schriever nebo Klein.

Bývalý ministr vyzbrojování *Albert Speer* v interview pro časopis *Kristall* (1966, № 27) prohlásil: „*Neviděl jsem nic podobného „létajícímu talíři“ a nikdy se nikdo nezabýval podobnými konstrukcemi. Pokud by projekt měl seriózní základ, pak bychom feldmaršál Milch a nebo já o tom věděli.*“

Bývalý ministr letectví *Eduard Milch* potvrdil, že *Speer* se nemýlí. „*Není mi nic známo o konstruování nebo zkouškách létajících disků. Podobné práce nemohly jít mimo mne. Každý týden se konaly 2 porady štábu ministerstva letectví. V protokolech není o létajících talířích jediné slovo. A takové práce by musely trvat roky.*“

I když někteří další odborníci v oblasti letectví tyto fantazie odmítli, i přes naprostý nedostatek objektivních historických odkazů v archivech německé i jiných armád, přicházeli stále noví vynálezci, ve snaze se dát k dispozici Američanům, s cílem dosáhnout ekonomické výhody v obtížné životní situaci.

Poněkud obdobně vypadala situace až do počátku padesátých let i v jiných odvětvích, například v dosud tajemné atomové energii.

Inženýři a vědci rozličných národností nabízeli různým vládám, že jim umožní získat atomové zbraně nebo technologie prostřednictvím nekonvenčních způsobů. (1)

Odkazy

(1) Např. *argentinský: Project Huemul. Wikipedia. Internet:*
https://en.wikipedia.org/wiki/Huemul_Project